

İşçilere Hafta tatili ve Genel tatil günlerinde ücret ödenmesi hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilân : 15 . VIII . 1951 - Sayı : 7885)

No.
5837

Kabul tarihi
9 . VIII . 1951

BİRİNCİ MADDE — İş Kanununun uygulanmakta olduğu iş yerlerinde haftanın tatilden evvelki günlerinde devamlı olarak çalışmış olan işçilere çalışılmıyan hafta tatili günü için işveren tarafından bir iş karşılığı olmaksızın yarım gündelik ücret ödenir.

İKİNCİ MADDE — Birinci maddedeki ücretli hafta tatiline hak kazanmak için iş müddetleri ile alâkalı nizamnamelerde kabul edilen günlük iş müddetlerine uygun olarak haftanın altı gününde muntazaman çalışmış olmak şarttır.

Şu kadar ki :

A) Çalışılmadığı halde kanunen iş müddetinden sayılan zamanlarla günlük ücret ödenen veya ödenmiyen kanuni tatil günleri; evlenme halinde üç güne kadar; ana veya babanın, karı veya kocanın, kardeş veya çocukların ölümü halinde iki güne kadar verilmiş izin müddetleri ile işveren tarafından verilen diğer izinler fiilen çalışılmış günler gibi hesaba katılır.

B) Mücbir ve iktisadî bir sebep olmadan iş yerindeki çalışmanın haftanın bir veya bir kaç gününde işveren tarafından tatil edilmesi halinde, haftanın çalışılmıyan bu günleri ücretli hafta tatiline hak kazanmak için çalışılması gereken altı günün hesaplanmasında nazara alınır.

C) Bir iş yerinde işin bir haftadan fazla bir müddetle tatil edilmesini gerektiren mücbir sebepler hâdis olduğu takdirde İş Kanununun 15 nci maddesinin III numaralı bendi mucibince mücbir sebeplerden ötürü çalışılmıyan günler için işçilere ödenen yarım ücret hafta tatili günü için dahi ödenir.

ÜÇÜNCÜ MADDE — İş Kanununa tâbi olan iş yerlerinde çalışan işçilere, 2739 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Kanunu ile bu kanuna ek 3466 sayılı Kanunda yazılı bulunan genel tatil günlerinde çalışmadıkları takdirde bir iş karşılığı olmaksızın o güne ait ücretleri yarım olarak, tatil yapmıyarak çalıştıkları takdirde ise çalıştıkları bu günlere ait ücretleri % 50 fazlasıyla ödenir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Devletin idare ve murakabesi altında bulunan veya Devlet nam ve hesabına işleyipte Millî Savunma ile alâkadar olan müesseselerde Hafta Tatili Kanununun 7 nci maddesine göre yılda 15 hafta müddetle hafta tatilinden istisna edilen işçiler de çalıştıkları hafta tatili günü için % 50 nispetinde fazla ücret alırlar.

BEŞİNCİ MADDE — Hafta Tatili Kanununun 4, 5 ve 6 nci maddeleri gereğince hafta tatili günü çalışan işçilere de hafta arasında verilecek tatil günü için yarım gündelik ücretleri bir iş karşılığı olmaksızın ödenir.

ALTINCI MADDE — İş kazalarıyla Meslek Hastalıkları ve Hastalık ve Analık Sigortaları kanunları hükümlerine göre İşçi Sigortaları Kurumunca ödenek verilmekte olan sigortalı işçilere, iş göremezlik süresine dâhil olan hafta tatili günlerine ait ödenekleri aynı ölçülere göre kurum tarafından verilir.

YEDİNCİ MADDE — Saat veya parça hesabıyla veya götürü olarak çalışılan

işlerde hafta tatili günü için ödenecek ücret, o haftanın altı gününe tekabül edecek ücret yekûnunun on ikide biridir.

Hafta, on beş gün veya ay hesabıyla ücret alarak çalışan işçilere hafta tatilleri için ödenecek ücret beher çalışma gününe tekabül eden ücretin yarısıdır.

SEKİZİNCİ MADDE — Aylık ücret alan işçilere hafta tatili günü çalıştıkları takdirde tatil günlerine ait ücretleri ayrıca verilir.

DOKUZUNCU MADDE — Fazla mesai karşılığı olarak alınan ücretler ve primlerle işyerinin asli işçisi olarak normal çalışma saatleri dışında hazırlama, tamamlama, temizleme işlerinde çalışan işçilerin bu işlerden dolayı aldıkları ücretler hafta tatili için verilen ücretlerin hesabında nazara alınmaz.

ONUNCU MADDE — 394 sayılı Hafta tatili Kanununun 3 ncü maddesiyle adı geçen kanunun şümül sahası dışında bırakılmış olan işlerde çalışanlara bu kanun uygulanmaz.

ON BİRİNCİ MADDE — İş mukavelelerine bu kanuna aykırı olarak konulacak hükümler bătıldır.

ON İKİNCİ MADDE — Bu kanunla işçilere bir hak olarak tanınan hafta tatili ve genel tatil günleri ücretini tamamen veya kısmen ödememek gayesiyle işçilere ödenmekte olan ücretler üzerinde bir indirme yapılamaz.

Bu kanunun hiçbir hükmü, işçilere hafta tatili ve genel tatillerde ücret verilmesi hakkında daha elverişli hak ve menfaatler sağlıyan kanun, mukavele, teamül veya âdetlerden doğan müstesna haklara hâlel getirmez.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Bu kanun hükümlerine uygun olarak işçilerine hafta tatili ve genel tatil günleri ücretini vaktinde ödemiye veya ödememek maksadıyla ücretlerde indirme yapank işveren veya işveren vekilleri, ödemedikleri hafta tatili ve genel tatil günleri ücretleri yekûnunun iki misli miktarında ağır para cezasına çarptırılırlar. Bu maddenin tatbiki ile ilgili dâvalara sulh ceza mahkemelerince bakılır.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Bu kanun 1 Mart 1952 tarihinde yürürlüğe girer.

ON BEŞİNCİ MADDE — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

10 Ağustos 1951

Cumhurbaşkanlığına yazılan tezkesenin tarih ve numarası : 9 . VIII . 1951 ve 1/232
 Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkesenin tarih ve numarası : 10 . VIII . 1951 ve 4/454
 Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların Cilt Sayfa cilt ve sayfa numaraları : 9 300,634,734:738,772:791,793,794,837:840

[Birleşim : 111,112 — 278 sıra sayılı Basmayazı 111 nci Birleşim Tutanağına bağlıdır.]